

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2017 / 13 / ... / 22 JUNI 2017**

Inzake ..., wonende ..., vertegenwoordigd door ..., advocaat te ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen ..., ..., ..., vertegenwoordigd door ..., algemeen directeur, bijgestaan door ..., advocaat te ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 21 april 2017 heeft ..., namens ..., beroep ingesteld tegen de beslissing van 28 maart 2017 van de raad van bestuur van ... waarbij ... de tuchtmaatregel van de schorsing gedurende 2 maanden wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is vastbenoemd leraar aan het ... te

Op 11 oktober 2016 beslist de raad van bestuur ... preventief te schorsen. De raad van bestuur verwijst daarbij onder meer naar een e-mail van ... van 17 september 2016 aan de onderwijsinspectie waarin zij een erg negatief beeld van de school schetst en naar het feit dat ... begin september de organisatie van een evaluatiegesprek met ..., directeur en eerste evaluator, onmogelijk gemaakt heeft.

Op 15 november 2016 beslist de raad van bestuur omwille van de voornoemde feiten jegens ... een tuchtonderzoek op te starten. Deze beslissing wordt ... meegedeeld met een aangetekende brief dd. 18 november 2016.

Met een aangetekende brief dd. 23 februari 2017 wordt ... uitgenodigd om zich op 28 maart 2017 in het kader van de tuchtstraf van ‘de schorsing gedurende 2 maanden’ voor de raad van bestuur te verantwoorden voor de volgende tenlastelegging:

- *“begin van het schooljaar 2016-2017 door allerlei manoeuvres het onmogelijk gemaakt te hebben dat uw evaluator met u een evaluatiegesprek voerde;*
- *op 17 september 2016 zich op een ongepaste wijze tot de inspecteurs ..., ..., ..., ... en ... te hebben gericht waarbij een tendentieuze, uitermate negatief beeld over de school, zijn verantwoordelijken, de collega's, werd opgehangen.”*

Op 28 maart 2017 is ... niet aanwezig op de hoorzitting. De raad van bestuur van de Scholengroep beslist om haar voor de bewezen bevonden tenlastelegging bij verstek de tuchtstraf van ‘de schorsing gedurende 2 maanden’ op te leggen. Deze beslissing wordt haar meegedeeld met een ter post aangetekende brief d.d. 31 maart 2017.

Tegen deze beslissing tekent ..., namens ... op 21 april 2017 beroep aan bij de Kamer van Beroep.

2. Het procedureverloop

... heeft namens verwerende partij met een aangetekende brief dd. 9 juni 2017 een verweerschrift en met een e-mail dd. 17 mei 2017 het administratief dossier ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 4 mei 2017 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

... heeft namens verzoekende partij met een aangetekende brief dd. 12 mei 2017 een verzoek tot wraking van volgende leden van de Kamer van Beroep neergelegd:

- Mevr. H. ELOOT
- Mevr. P. DE VIS
- Dhr. A. VANDROMME
- Dhr. D. VAN HAVER
- Dhr. X. DEFRANCQ.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroepsschrift is tijdig en met inachtneming van de voorgeschreven vormen ingediend. Het is ontvankelijk.

4. Over het verzoek tot wraking

4.1. Met een op 12 mei 2017 verzonden verzoekschrift vraagt de verzoekster dat de Kamer van Beroep vijf leden, die aangewezen zijn om te zetelen, zou wraken: 1. Hilde ELOOT en Petra DE VIS, omdat blijkt dat directrice ... bij Hilde ELOOT inlichtingen ingewonnen heeft over de ambtelijke situatie van de verzoekster en omdat Hilde ELOOT en Petra DE VIS op het organigram van het GO! vermeld staan als bevoegd voor juridische dossiers, omdat Petra DE VIS juridisch adviseur is op de dienst Organisatieondersteuning en in die hoedanigheid op de hoogte is van het dossier van de verzoekster en omdat een medewerker van Hilde ELOOT advies verleende aan de raad van bestuur 2. André VANDROMME, Luc VAN HAVER en Xavier DEFRANCQ omdat zij op Facebook aangemeld zijn als ‘vriend’ van algemeen directeur Volgens de verzoekster wijzen die elementen op “een mogelijke schijn van partijdigheid” waardoor de betrokkenen “in een te afhankelijke positie staan”.

4.2. Overeenkomstig artikel 6, §1, tweede lid, van het werkingsreglement van de Kamer van Beroep (Belgisch Staatsblad 14 december 2011), is het verzoek tot

wraking overgemaakt aan de betrokken personen en is hen gevraagd of zij met de wraking instemmen, dan wel of zij weigeren zich te onthouden en waarom.

4.3. De Kamer van Beroep ontving een antwoord van:

- Hilde ELOOT. Zij weigert zich te onthouden. Zij is van oordeel dat zij door het GO! is aangewezen als zijn vertegenwoordiger in de Kamer van Beroep overeenkomstig de terzake geldende regeling. Haar hoedanigheid van personeelslid van het Gemeenschapsonderwijs kan geen reden zijn om haar te weigeren in deze zaak mee te beslissen. Zij heeft in het kader van haar professionele opdrachten binnen het GO! wel ook contacten met scholengroepen en personeelsleden, maar dat betekent niet dat zij een persoonlijke betrokkenheid heeft met dit dossier of met de andere personeelsleden die de verzoekster viseert.
- Petra DE VIS. Zij weigert zich te onthouden. Zij is eveneens van oordeel dat haar hoedanigheid van personeelslid van het GO! geen reden kan zijn om haar te weigeren in deze zaak mee te beslissen. Zij behoort tot een ander team dan ‘Bijzondere Maatregelen’, werd op geen enkele wijze door die dienst bij de zaak betrokken en ziet geen reden om zich niet objectief te kunnen opstellen. Overigens vermeldt het verzoekt tot wraking niet precies welke de wrakingsgrond is.
- André VANDROMME. Hij weigert zich te onthouden. Hij is begeleider inspraakorganen bij het COC en in die hoedanigheid heeft hij contacten met vrijwel alle scholengroepen en de centrale diensten. Een vriendschap via ‘facebook’ beïnvloedt zijn objectiviteit niet.
- Dirk VAN HAVER. Hij weigert zich te onthouden. Hij vindt dat een professionele communicatielijn op ‘facebook’ niet volstaat om te spreken van een persoonlijke vriendschap.

4.4. Xavier DEFRANCQ maakt geen deel uit van de Kamer van Beroep die de verzoekster hoort en over haar zaak beraadslaagt. Het wrakingsverzoek is onontvankelijk.

4.5. De Kamer van Beroep is van oordeel dat de aangevoerde wrakingsgrond, begrepen als een verwijzing naar de “wettige verdenking” bedoeld in artikel 828,1° Gerechtelijk Wetboek -hier opgevat als het bestaan van een schijn van partijdigheid-, in geen van de aangevoerde gevallen opgaat.

Hilde ELOOT en Petra DE VIS zijn personeelsleden van de centrale diensten van het GO!. Zij zijn aangewezen om het GO! te vertegenwoordigen in de Kamer

van Beroep. Het ligt voor de hand dat zij in die hoedanigheid regelmatig contacten hebben met schooldirecties en personeelsleden. In die zin wekt de vaststelling dat er (mogelijks) contacten zijn geweest tussen de betrokkenen en de schooldirectie van de verzoekster geen enkele verwondering en daaruit kan, zeker met de algemeenheden waartoe de verzoekster zich beperkt, geen enkele betrokkenheid bij het onderhavig tuchtdossier afgeleid worden. De verzoekster geeft ook niet de minste indicatie over een persoonlijke geëngageerdheid van de betrokkenen voor dit tuchtdossier.

De omstandigheid dat André VANDROMME en Dirk VAN HAVER met ..., algemeen directeur van de Scholengroep van de verzoekster, een vriendschapsband op Facebook onderhouden, is geen element om te besluiten tot het bestaan van een schijn van partijdigheid tegen de verzoekster. Het is algemeen bekend dat een ‘vriend’ volgens de normen van Facebook nog geen vriend in de spraakgebruikelijke betekenis is. En in ieder geval brengt de verzoekster niet het minste gegeven aan dat aannemelijk kan maken dat de banden tussen de betrokken personen zo nauw zijn dat een afhankelijke opstelling in de tuchtzaak vermoed kan worden.

5. Over de grond van de zaak

5.1. De verzoekster klaagt zich over de inzage van het tuchtdossier. Zij stelt dat zij op 3 maart 2017 aan algemeen directeur ... vroeg om een kopie van het tuchtdossier te krijgen, dat zij die vraag op 15 maart 2017 herhaalde en dat zij pas drie dagen voor de hoorzitting een kopie van het tuchtdossier ontving, terwijl de regelgeving haar een termijn van 10 werkdagen garandeert om het tuchtdossier te bestuderen.

5.2. De verwerende partij stelt dat de verzoekster uitgenodigd werd om haar tuchtdossier in te kijken, dat zij om een kopie van het dossier gevraagd heeft en die ook gekregen heeft binnen de termijn van oproeping.

5.3. De verzoekster is op 23 februari 2017 door de algemeen directeur uitgenodigd voor de hoorzitting van 28 maart 2017. Daarmee heeft het bestuur de

oproepingstermijn, voorgeschreven door artikel 19, §3, tweede lid, van het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse regering omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, gerespecteerd. De verwerende partij heeft, ingaand op de vraag van de verzoekster d.d. 23 maart 2017, de verzoekster ook een kopie van het tuchtdossier bezorgd en zij heeft daarmee ook artikel 19, §3, derde lid, van voornoemd besluit nageleefd. Verkeerdelijk stelt de verzoekster dat de reglementering haar een termijn van tien werkdagen garandeert tussen de mededeling van het tuchtdossier en de hoorzitting.

6.1. De verzoekster verwijt aan de algemeen directeur -en ook aan de raad van bestuur- dat hij, hangende de tuchtprocedure, niet antwoordde op haar vragen en dat het tuchtdossier onvolledig is.

6.2. In de mate die bezwaren relevant zijn voor de onderhavige zaak gaan zij op in het onderzoek ten gronde. Op zich kunnen zij niet leiden tot de onregelmatigheid van de beroepen beslissing.

7.2. De verzoekster verwijt de raad van bestuur dat hij niet ingegaan is op haar vraag om een aantal getuigen te horen en dat hij daarmee ‘de wet genegeerd heeft’.

7.3. Gewis verplicht artikel 19, §7 van het besluit van 22 mei 1991 de raad van bestuur om op vraag van het tuchtrechtelijk vervolgd personeelslid op de hoorzitting getuigen te horen. Met de raad van bestuur is de Kamer van Beroep evenwel van oordeel dat die verplichting in redelijkheid toegepast moet worden en dat zij met name geen vrijbrief geeft aan het personeelslid om met het oproepen van getuigen te filibusteren of de procedure te vertragen. In die zin mag van het personeelslid verwacht mag worden dat het bij zijn verzoek om getuigen te horen enerzijds die getuigen precies identificeert en anderzijds ook uiteenzet met betrekking tot welk aspect van de tuchtzaak elke getuige een inbreng zal doen.

In haar beroepsschrift duidt de verzoekster aan in welke hoedanigheid de personen die de raad van bestuur had geweerd zouden kunnen getuigen. Zij preciseert niet wat die personen zouden kunnen bevestigen en de Kamer van Beroep

vindt, zoals hierna zal blijken, in het dossier voldoende gegevens om zonder getuigenverklaringen een beslissing te nemen.

8.1. De verzoekster stelt dat de eerste tenlastelegging -het onmogelijk maken van een evaluatiegesprek- niet bewezen is. Zij stelt dat nergens uit blijkt dat zij weigerde om met directrice ... in gesprek te gaan. Integendeel, zij kreeg geen kans op een eerlijk gesprek samen met haar raadsman, het was de directie zelf die in de school commotie veroorzaakte en op 15 september 2016 voelde zij zich onwel, was er een hittegolf en werd zij door haar geneesheer werkonbekwaam wegens ziekte. En omtrent haar verhouding met directeur ... verwijst de verzoekster naar het Arista-verslag waaruit blijkt dat de directrice niet altijd gepast reageert bij probleemsituaties.

8.2. De verwerende partij stelt dat de verzoekster “herhaaldelijk geweigerd heeft om aanwezig te zijn op een evaluatiegesprek” en dat zij vervolgens “wanneer zij door twee personeelsleden gevraagd wordt haar les te verlaten om het evaluatiegesprek bij te wonen, de school verlaten heeft zonder toestemming van de directie”. Zij voegt daar ook nog aan toe dat de verzoekster “denigrerend” gesteld heeft dat zij zonder gesprek geëvalueerd mocht worden en dat zij, na zich herhaaldelijk onttrokken te hebben aan een evaluatiegesprek, “zeer plots ziek” werd.

8.3.1. Volgende gegevens zijn rechtstreeks dienend voor de beoordeling van de tenlastelegging: Op 1 september 2016 nodigt directrice ..., de evaluator van de verzoekster, haar uit voor een evaluatiegesprek op vrijdag 9 september 2016 (stuk 46 bij het beroepsschrift). Op 2 en 3 september 2016 -stukken 47 en 48 bij beroepsschrift- deelt de verzoekster aan de algemeen directeur en de raad van bestuur mee dat zij bij Arista klacht indiende wegens pesten door de directrice die, naar haar aanvoelen, haar uit de school weg wil; zij stelt dat de algemeen directeur begin juli nog aangegeven had dat er in september 2016 een functioneringsgesprek zou komen en dat de uitnodiging voor een evaluatiegesprek een stap is in de verwijdering van een leerkracht; zij vraagt de algemeen directeur of het evaluatiegesprek wel kan doorgaan. Op 7 september 2016 -stuk 50 bij het beroepsschrift- vraagt de verzoekster aan de directrice o.m. om het evaluatiegesprek uit te stellen en om haar mee te delen wat er op het evaluatiegesprek besproken zal

worden. Op 8 september 2016 -stuk 52 bij beroepsschrift- meldt de verzoekster aan de directrice dat zij niet aanwezig zal zijn op het evaluatiegesprek omdat het haar niet gelukt was het gesprek “aan haar agenda aan te passen”, dat zij het gesprek zou willen uitstellen tot na de uitkomst van het Arista-onderzoek en dat zij hoe dan ook een aantal bedenkingen heeft bij de gevolgde procedure. Op 12 september 2016 -stuk 53 bij het beroepsschrift- nodigt de directrice de verzoekster opnieuw uit voor een evaluatiegesprek en zij stelt haar twee data voor: 15 september om 11.10 of 19 september om 8.30u. Op 13 september 2016 (stuk 55 bij beroepsschrift) schrijft de verzoekster dat zij in de onmogelijkheid is om op de voorgestelde tijdstippen met de directrice in gesprek te gaan -zij blijkt op die ogenblikken les te moeten geven- en formuleert zij opnieuw het ‘tegenvoorstel’ om haar te evalueren zonder gesprek. Op 15 september wordt de verzoekster uit de klas gehaald, maar verlaat zij de school. Zij schrijft dezelfde dag -stuk 57 bij beroepsschrift- aan de directrice dat zij het gesprek niet wilde voeren omdat zij niet de kans had om haar raadsman te verwittigen en dat zij wegens de grote hitte onwel werd en het werk moest verlaten. Zij deelt op 16 september 2016 aan het schoolbestuur mee dat haar geneesheer haar werkonbekwaam heeft verklaard van 15 tot 23 september 2016 -stuk 9 en 10 bij beroepsschrift-.

8.3.2. Uit de voormelde stukken blijkt dat de verzoekster niet bevreesd is om forse standpunten in te nemen en om dit op een weinig elegante, zelfs arrogante, manier aan haar meerderen -directrice, raad van bestuur- duidelijk te maken. Dergelijk verhit gemoed kan mogelijks verklaard worden door de voorheen gegroeide slechte verstandhouding met de directie en het gegeven dat de directrice het nodig gevonden heeft haar reeds op de eerste dag van het schooljaar uit te nodigen voor een evaluatiegesprek en haar daarmee eigenlijk te verstaan te geven dat zij de strijdbijl niet begraven had. Een nieuw functioneringsgesprek met nieuwe objectieven was, objectief bekeken, in dat kader beter op zijn plaats geweest en had de neuzen mogelijks in dezelfde richting kunnen krijgen.

8.3.3. Wordt door de woorden van de verzoekster heen gekeken, dan dringen volgende vaststelling zich op:

1) dat de verzoekster niet actief meegewerkt heeft aan de organisatie van het evaluatiegesprek: aan het eerste gesprek op 9 september onttrekt zij zich wegens

zogenaamde agendaproblemen en vraagt zij om uitstel tot na het bekend raken van het Aristaverslag; het tweede gesprek op 15 september kan niet doorgaan omdat de verzoekster vóór het gesprek de school verlaat en vervolgens een doktersattest inlevert

2) dat de verzoekster hoe dan ook toch binnen het reglementair kader is gebleven wanneer zij verwijst naar de mogelijke bijstand van een raadsman bij een evaluatiegesprek, terwijl de verwerende partij niet aantoont dat het onmogelijk was om met die raadsman een gesprek te plannen.

3) dat een evaluatiegesprek aan geen termijn gebonden is en te dezen ook geen reden kan worden ontwaard waarom het evaluatiegesprek met de verzoekster op zeer korte termijn gehouden moest worden.

8.3.4. De terughoudende opstelling waarvan de verzoekster blijk gegeven heeft in de periode tussen 1 en 15 september 2016 kan niet worden gekwalificeerd als manoeuvres om een evaluatiegesprek onmogelijk te maken. Het tuchtfact is niet bewezen.

9.1. De verzoekster stelt dat de tweede tenlastelegging -de ongepaste mail van 17 september 2016 aan de inspectie met daarin “een tendentius, uitermate negatief beeld van de school, zijn verantwoordelijke en de collega’s”- niet bewezen is. Zij stelt dat zij sinds september 2015 vragende partij is voor begeleiding en ondersteuning door de Pedagogische Begeleidingsdienst (PGB) voor het vak geschiedenis maar dat de schooldirectie die vraag keer op keer genegeerd heeft. Haar mail aan de inspectie met de vraag om een gesprek was ingegeven door “verantwoordelijkheidszin en bezorgdheid om de onderwijskwaliteit”.

9.2. De verwerende partij kwalificeert de mail van de verzoekster als “lasterlijk” en als een “duidelijke poging van een rancuneus personeelslid om haar school, directie en collega’s schade toe te brengen”. Zij stelt dat de verzoekster zich schuldig gemaakt heeft aan scheldproza met als enig doel een negatieve evaluatie voor de school te verkrijgen.

9.3.1. De raad van bestuur heeft in het beroepen besluit een correcte samenvatting gegeven van de mail van 17 september 2016 aan de inspectie en de aangehechte bijlage, zijnde de klacht d.d. 22 augustus 2016 van de verzoekster bij Arista.

De Kamer van Beroep volgt de raad van bestuur in zijn oordeel dat de verzoekster daarmee op tendentieuze en zelfs belasterende wijze de verantwoordelijken van de school en collega's in een uiterst negatief daglicht stelt ten overstaan van de inspectiedienst op het ogenblik dat die een bezoek aan de school gepland heeft. Zeer terecht stelt de raad van bestuur dat de verzoekster het recht heeft om bij de bevoegde instanties voor haar belangen op te komen, maar hier toont haar initiatief aan dat zij -in wezen mee vanuit haar initiële wrevel dat zij geen gehoor krijgt over haar vraag om de Pedagogische begeleidingsdienst bij de vakwerking geschiedenis te betrekken- dermate de draad kwijt is dat zij niet meer in staat is de bevoegdheden van de verschillende terzake bevoegde organen onderscheiden te houden en meent iedereen bij alles te mogen betrekken. Dergelijk wild om zich heen slaan moet evident door de inrichtende macht niet geduld worden.

9.3.2. De tweede tenlastelegging is bewezen. De Kamer van Beroep onderschrijft ook de uiteenzetting van de raad van bestuur omtrent de kwalificatie van dit feit als tuchtinbreuk.

10.1. De verzoekster vindt de opgelegde tuchtstraf te zwaar omdat zij jarenlang goed functioneert en de feiten te zien zijn "als een ongelukkige samenloop van omstandigheden en een gevolg van de verzuurde relatie met de directrice".

In het licht van wat voorafgaat, met name dat enkel de tweede tenlastelegging bewezen is, moet de Kamer van Beroep zich zelf ook uitspreken over de op te leggen tuchtstraf.

10.2. De Kamer van Beroep stelt vast enerzijds dat de raad van bestuur voor de keuze van de strafmaat overwegend belang gehecht heeft aan de tweede tenlastelegging en het incident m.b.t. de evaluatie eerder als bijkomend heeft beschouwd en anderzijds dat de verzoekster in een recent verleden de tuchtstraf van

afhouding van wedde opgelegd heeft gekregen. Gewis lagen aan die tuchtstraf andere feiten ten grondslag, maar er blijkt wel uit dat de verzoekster ook toen haar ambtsplichten niet correct nagekomen is.

10.3. De Kamer van Beroep vindt de schorsing voor de duur van twee maanden de gepaste straf voor de begane inbreuk.

De chronologie van de gebeurtenissen geven er blijk van dat de verzoekster, die reeds geruime tijd van oordeel was dat zij geen gehoor vond voor haar kritiek op de werking van de vakgroep geschiedenis en nadat het schoolbestuur haar met een eerste tuchtvordering geconfronteerd had, geen vrede heeft kunnen nemen met de situatie en zichzelf te buiten gegaan is. De tuchtmaatregel van de schorsing, volgend op de tuchtstraf van de afhouding van wedde, kan haar tot rede brengen en haar mogelijks doen inzien dat zij met de kwaliteiten die zij in het verleden heeft ten toon gespreid, haar opvoedende taak ten volle kan waarmaken, maar dat daarnaast ook van haar verwacht wordt dat zij zich loyaal opstelt tegenover de collega's en het schoolbestuur en dat zij de beslissingen die de bevoegde overheden in het algemeen belang nemen, aanvaardt.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 22 juni 2017;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de verwerping van de wraking van de leden A. VANDROMME en D. VAN HAVER, met unanimité,

Na geheime stemming over de verwerping van de wraking van de leden P. DE VIS en H. ELOOT, met unanimité,

Na geheime stemming over de vraag of het eerste tuchtfeit bewezen is, met 0 stemmen voor en 11 stemmen tegen,

Na geheime stemming over de vraag of het tweede tuchtfeit bewezen is, met 9 stemmen voor en 2 stemmen tegen,

Na geheime stemming over de bevestiging van de tuchtmaatregel van de schorsing gedurende 2 maanden, met unanimité,

Artikel 1

Het verzoek tot wraking wordt verworpen.

Artikel 2

De beslissing van de raad van bestuur van ... van 28 maart 2017 waarbij ... de tuchtmaatregel van de schorsing gedurende 2 maanden wordt opgelegd, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 22 juni 2017.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw H. ELOOT en de heren T. SCHURMANS, D. VAN HAVER en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

Mevrouw K. DE DIER, mevrouw R. JONCKERS en de heren R. VAN DER STRAETEN, A. VANDROMME en C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Tijdens de beraadslaging en stemming over het verzoek tot wraking hebben mevr. P. DE VIS, mevr. H. ELOOT en de heren A. VANDROMME en D. VAN HAVER de vergadering verlaten. Om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen, na loting, mevrouw K. DE DIER en de heer R. VAN DER STRAETEN niet deel aan de stemming over het verzoek tot wraking.

De heer F. STEVENS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

F. STEVENS,

A. VANDENDRIESSCHE